

16.12.56

קראתי את זיאמה דיבון ושאלהיו אם הוא שמע ספי יסכה שדכי שאמר למפקד
הגדוד אללה ירחם כשזה שאל אותו מה לעשות לערבים בכפר קאסס ושאר הכפרים
שיבואו לאחר שעות העוצר. זיאמה אמר שבירור זה נחקיים בליל המאורע, בסעה
וחצי אחרי חצות (אחרי התחלת מבצע סיני). היו נוכחים אהרון נתן, מישאל,
צור, איברנוביץ, ראש הספה במיקוד המרכז, קצין אגם של מיקוד המרכז, סרן
ורב סרן שנשלחו לחקור. נדטה לזיאמה שיסכה הודה בכך. הוא אומר זאת בוודאות
של 91% ולא של 100%. מפקד הגדוד עשה עליו רושם של לא איש חכם.

- הזמנתי את משה שרה למסור לכטשלה הבוקר סקירה על מסעו כאסיה. והוא
קרא לפנינו שיחתו עם נהרו מיה במילה.

- כפי שהודיע נחמיה עברה הפגישה בין משה (דיין) וברנש בשלום. ניסוג
שבוע אחד 35 קילומטר ואחר כך 25, ובתחילת יאנואר נמצא כחמשים קילומטר
מערבה מאל-עריש. ממיחלה אין אנו זזים למי שעה.

בינתיים מחריפים הפידאיון מעשיהם והלילה נרצח יהודי ושנים נמצעו
בחזית זיף בחל מונד. העקבות הובילו לקלנסוו וצוויחי להכריז עוצר ולחפש
בכפר.

ביקשתי את הרצוג לסלגרף לחברינו להקלות הדבר בפני העצרה.

- הקוע מוט כי משקיפי או"מ לא עברו מסוריה הנה ומפה לסוריה החל מ-30
באוקטובר, כי הודענו שהשטח ע"י ג'ד בנות יעקב ממוקם. באותו זמן עזב קראד
אל בקרה את המסורז ועברו לסוריה. הם כ-400 נטס. או"מ לוחץ על החזרת הקראד.

ביום ג' שעבר הוטיעו 3 משקיטים על יד הגשר, חיטשו כנראה כוסקים, הגיעו עד חצי הגשר ועזבו. הקוע חושש שעם חזרת המשקיטים יחזרו הקראר. חרשנו אדמחם במטורז ובזי החמר שלהם נחרסו. גם קרבי ערמשה היושבים על גבול לבנון ויש להם קרובים מעבר לגבול עברו ללבנון. הם מונים כ-1150 נפש. 30 רוצים לחזור. לאחר וזיעצות עם מ.ד. החלטנו רק לפקש טביבת הגשר, בהנאי שהגבר עצמו לא יימנע, 2) לדרוש מאנשי ערמשה הרוצים לחזור העודדות וזות, ורק לאלה יורשה לחזור.

- היו שני שליחים של סוכניות סלגרפיות עה צלמים להציב כל מיני שאלות. הטמנה הזאת הולכת ומחריבה.

- כשש בא אצלי סנטור דוגלס. היה במצרים 3 ימים וגם זמן קצר בירדן ומפה הוא חוזר לארה"ב. טוענין ביחוד בטליטיס. הצלמים כמובן לא שכחו אותנו גם במעם הזאת.

- החיעצות עם שמעון וטטה על החקציב. למי שמעון ידרשו 280 מיליון ל"י. זהו סכום שהוא, נדמה לי, למעלה מכווחתינו. ביקשהי בטאיר עמים חוסר על שיא כוח אדם במחלקות שונות וקבענו לחוסין כל הטטה למפוע הרצאת אשכול על החקציב בכלל ועל צרכי העליה וההחייבות והמיתוח.

שוב עמדתי על כך שלא נגדיל כוח העדיון, אלא רק חיל האויר, וגם זה



במידה יותר צנועה



יוסן בן-גורדיון

17.12.1956

תאריך

עמוד מס' 69 חסוי